

متن پرسش

سلام استاد گرامی: من در رهایی از شک و تردیدم هرچه استدلال های قوی و بدیهی می آورم متأسفانه نفسم نمی پذیرد، جوری که آخر سر کلافه می شوم و از دست خودم عصبانی می شوم که چرا قانع نمی شوم، به گونه ای که احساس ناتوانی به من دست می دهد، انگار نفسم می خواهد مرا بیچاره کند، جوری شده ام که انگار قدرت مقابله با نفسم را ندارم و نفسم را پیش خودم قوی و شکست ناپذیر فرض کرده ام، چه راهکاری برای رهایی از این حالت برای بنده پیشنهاد می کنید؟ آیا واقعا نفسم است که اینگونه لجوج و لجام گسیخته شده یا از القائات شیطان است که می خواهد جلوی تعقل و هدایت مرا بگیرد و من به اشتباه القائات شیطان را نفس خودم گرفته ام.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آنچه در جواب شماره‌های ۱۱۲۸۲ و ۱۱۲۹۷ عرض کرده‌ام در این جا مفید خواهد بود. اشکال آن است که در تلاش هستید تا چیزی که روشن است را با استدلال اثبات کنید. البته این در مورد شکی است که نسبت به وجود یا عدم موجودات پیدا می‌شود ولی در مورد شک به وجود خدا و معاد و امور غیبی باید از آن استقبال نمود و با تقویت قوه‌ی عقل و استدلال به عقاید خود قوت بخشید. موفق باشید